

El jurat amb l'obra guanyadora al davant de la foto.

El guanyador de la setena edició del premi dotat amb 2.000 euros que atorga el grup Pro Art Paco Merino, ha estat el pintor de Badajoz, Melchor Balseira Maldonado.

REDACCIÓ | Un any més, els organitzadors del Premi de pintura Paco Merino, un dels més importants que s'organitzen a la comarca en estar dotat amb 2.000 euros (abans havien estat 3.000 euros), van donar a conèixer el veredict de d'un jurat format entre d'altres per **Lluís Estopiñán, Carme Clusellas, Anna Estany, Jordi Aligué, Josep M. Farnés...** L'acte va aplegar a La Gralla dijous passat, dia 15, força assistents que tenien davant seu una selecció de 12 obres, com a exem-

L'obra de Merino es veurà al Museu

cultura

ple del total de 104 que es van presentar al premi.

Diverses propostes pictòriques que van merèixer, com va recordar l'Estopiñán, l'estudi i anàlisi de tots els membres del jurat, que després de moltes deliberacions van decidir que el guanyador fos el pintor **Melchor Maldonado**, de Badajoz, precisament de la província de la qual era originari el desaparegut pintor **Paco Merino**, nascut a Ribera del Fresno. Un aspecte aquest, el de l'origen, que es presenta com a una anècdota concreta, ja que la decisió del jurat es va centrar, com van remarcar, en els aspectes pictòrics que presenta l'obra guanyadora.

Es tracta d'un rostre dur d'un home, pintat en blanc i negre, amb textures, dur i gens fàcil de mirar, ja que presenta ben diferents lectures. Segons Estopiñán "el seu impacte punyent sembla fet d'acord als temps difícils que ens toca viure actualment".

El jurat, que va debatre molt a fons sobre l'obra que havia de guanyar, va decidir davant d'aquesta situació, atorgar una menció especial a una obra de **Juan Carlos Rosa**, d'Alacant, amb referències gastronòmiques damunt la tela.

Entre les obres que es poden veure a la sala d'exposicions de La Gralla hi ha **Montse Florensa, Francisco Javier Bartolomé, Jordi Torrent, Susana Ríos, Joan Codina, Jordi Pastells, Gonzalo Elvira, Àlex Santafé, Josep Ricart, Arnau Bellavista...**

Cal destacar igualment que de cara a l'any que ve es prepara una exposició sobre Paco Merino a un dels espais del Museu, una proposta en la qual treballen ja experts en el tema i en el pintor com són **Glòria Serra i Carles Riobó**. L'alcalde, **Josep Mayoral**, va encoratjar els membres del grup Pro Art a seguir treballant en iniciatives com aquesta, tot remarquant que "en l'obra guanyadora he vist en **Paco Merino** i la seva actitud crítica davant moltes coses que el preocupaven especialment".

El lliurament del premi es va concedir dijous de la setmana passada a la Llibreria La Gralla i ha comptat amb la participació de 104 obres.

| XAVIER SOLANAS

Illa Carolina, Kaire i Cesk Freixas, a la NAUB1

GRANOLLERS. Doble cartell amb denominació d'origen vallesana, el que presenta aquest divendres, a partir de les 11 de la nit, el centre de creació musical NAUB1. **Illa Carolina** (a la fotografia) és una formació de Caldes de Montbui que reivindica l'indie pop de tota la vida. El que beu d'Orangé Juice, els Housemartins, Belle and Sebastian i Camera Obscura. El seu debut homònim compta amb

Miqui Puig a les tasques de producció. **Kaire** és un grup de Granollers que sap conjugar les melodies eternes amb la intensitat lírica i les atmòsferes intenses. Les seves cançons es cotitzen cada dia més a l'alça a l'escena comarcal. D'altra banda, la NAUB1 comptarà dissabte amb la presència de **Cesk Freixas**, un dels noms més reconeguts i compromesos de l'actual cançó d'autor en català. El concert començarà a les 11 de la nit. RdV

JULIANE HEINEMANN SEDUEIX EL PÚBLIC DE L'ANÒNIMS

GRANOLLERS. Tot un luxe, el fet de poder degustar en petit comitè una delícia musical que cada dia sona més fort. I a sobre, fer-ho en una sala plena de llibres. La sala era el restaurant-llibreria Anònims de Granollers. El dia, divendres passat. La delícia musical, ni més ni menys que **Juliane Heinemann**. Venia a presentar el seu segon disc, "True Gods". Tota sola, servint-se únicament d'un teclat amb regust de baixa fidelitat, una vella guitarra que sonava a glòria i la seva veu de múltiples textures. I evidentment, un repertori que va alternar material propi -a destacar títols com "I Love You, Brothers", "Crazy Eyes" o "Do You See Me"- amb una versió de "Between the Bars" (Elliott Smith). RdV

